

TITTEL: PRE-2009-06-26-856
Statsrådsforedrag. Forskrift om rapportering og avstemming av pengestrømmer fra petroleumsvirksomheten
Kongelig resolusjon. Statsråd Terje Riis-Johansen.

VEDTAK: FOR-2009-06-26-856

DATO: 2009-06-26

DEPARTEMENT: Olje- og energidepartementet

SAKSGANG: Saksnr: 08/01064

Forskrift om rapportering og avstemming av pengestrømmer fra petroleumsvirksomheten

1 Innledning og bakgrunn

Norske myndigheter har siden 2003 deltatt i Extractive Industries Transparency Initiative (EITI). Initiativet tar sikte på å etablere innsyn i pengestrømmene fra olje-, gass- og gruveselskaper til vertsland. Gjennom prinsipper og kriterier fastlagt innen EITI er målet å sette en global standard for publisering av betalinger fra selskaper i utvinningsindustrien og for myndigheter til å offentliggjøre hva de mottar.

EITI er drevet frem av en rekke olje, gass og gruveselskaper, ulike organisasjoner, implementerende stater og stater som støtter initiativet. Initiativets øverste organ er EITI-konferansen som samler interessentene hvert annet år. På EITI-konferansen i 2006, som fant sted i Oslo, ble det også etablert et EITI-styre som overvåker prosessen. Videre er det etablert et internasjonalt sekretariat som siden 2007 har vært lokalisert i Oslo.

I dag deltar mer enn 20 ressursrike utviklingsland som implementerende stater, og ca 15 andre er i dialog om eventuell tilslutning. I tillegg støttes initiativet av en gruppe giverland, herunder Norge, Storbritannia, USA og Tyskland.

En EITI-implementerende stat påtar seg å etablere et organisatorisk oppsett for rapportering og avstemming av inntektsstrømmene i tråd med de retningslinjene som gjelder for EITI. En nasjonal EITI-interessentgruppe må etableres med deltakelse fra myndighetene, utvinningssselskapene og det sivile samfunn i landet. Den nasjonale implementeringen av EITI skal gjennomgå av en validator som velges fra en liste vedtatt av EITIs styre.

Proessen innebærer at utvinningssselskapene som opererer i landet innrapporterer pengebetalinger de har gjort til vertslandet. En egen mal skal utarbeides for denne rapporteringen. Videre må myndighetene innrapportere hvilke inntekter de har mottatt. Tallene skal gjennomgå og sammenholdes av en uavhengig administrator som får i oppdrag å lage en offentlig rapport. Slik åpenhet skal redusere muligheten for korrupsjon og skal gi borgerne grunnlag for å stille informerte krav om en rettferdig bruk av inntektene. Større åpenhet om betalinger antas også å stimulere til investeringer.

Norge er det første OECD-land som har besluttet å implementere EITI. Gjennom implementeringen av EITI ønsker Norge å bidra til global anerkjennelse av EITI som standard for åpenhet om pengestrømmer fra utvinningsindustrien.

2 Nærmere om EITI-prinsipper og kriterier samt valideringsprosess

På den første EITI-konferansen som fant sted i 2003 ble « EITI-prinsippene » etablert som et felles verdigrunnlag for interessentene som støtter initiativet. Videre

ble det på den neste EITI-konferanse i 2005 enighet om mer konkrete minimumskrav til alle EITI-implementerende land. Disse kravene omtales som « EITI-kriteriene ».

EITI-prinsippene og EITI-kriteriene kan finnes i sin helhet på EITIs nettside:
<http://www.eitransparency.org/>

EITI-prinsippene inneholder 12 punkter. De åpner med å vise til at rikdommen som utnyttelsen av naturressursene fører med seg kan bidra til bærekraftig utvikling og reduksjon av fattigdom, men at det også kan føre med seg negative økonomiske og negative sosiale konsekvenser dersom dette ikke forvaltes med klokskap. I prinsippene understrekes viktigheten av åpenhet både fra myndigheter og selskaper i utvinningsindustrien.

EITI-kriteriene inneholder seks punkter. De innebærer krav om jevnlig publisering av alle vesentlige betalinger fra olje- gass- og gruveselskaper til myndighetene og alle vesentlige inntekter myndighetene har mottatt fra slike selskaper. Dersom revisjon av slike betalinger og inntekter ikke allerede gjennomføres, stilles det krav til revisjon. Betalinger og inntekter skal sammenstilles og avstemmes av en uavhengig administrator som avgir uttalelse om dette og om eventuelle avvik. Kriteriene stiller krav om at denne tilnærmingen også legges til grunn for statseide selskaper. Det sivile samfunn skal aktivt trekkes inn ved utformingen, overvåkingen og evalueringen av EITI-prosessen. Vertslandet skal utforme en arbeidsplan for gjennomføringen.

EITI-konferansen i 2006 ga sin tilslutning til at EITI-implementerende land må gjennomgå en ekstern, uavhengig valideringsprosess. EITI-styret har sørget for utarbeidelse av en valideringsguide. Det er to formål med valideringsprosessen. Det første er å gi en vurdering av fremdriften for de land som er i en implementeringsfase. Det andre er at valideringsprosessen skal gi en vurdering av om et land som har gjennomført implementering kan sies å ha gjort dette i overensstemmelse med EITI-prinsipper og kriterier. Validatoren skal velges fra en liste som er godkjent av EITI-styret.

3 Norsk implementering av EITI

Norske myndigheter har siden 2003 deltatt i og støttet EITI. Høsten 2007, i forbindelse med at EITIs internasjonale sekretariat ble lagt til Oslo, besluttet Regjeringen at også Norge skulle implementere EITI kriteriene. Ansvar for implementeringen ble lagt til Olje- og energidepartementet.

EITI er først og fremst et initiativ overfor ressursrike utviklingsland som mangler et velutviklet demokrati med tilhørende institusjoner. Norge er det første, og så langt det eneste, OECD-land som har påtatt seg å implementere EITI. Departementet antar at den norske implementeringen av EITI-kriteriene vil kunne motivere andre land til både å støtte og implementere EITI.

Departementet legger til grunn at Norge allerede materielt sett oppfyller EITI-prinsippene om åpenhet og kontroll i forhold til pengestrømmer fra petroleumsvirksomheten. Det kan i denne sammenhengen pekes på at skattebetalinger til den norske stat fra rettighetshaverne på sokkelen publiseres og informasjonen er således allerede tilgjengelige for allmennheten. Inntektsstrømmen til staten er også underlagt uavhengig kontroll gjennom Riksrevisjonen. Det etablerte systemet for kontroll med pengestrømmer fra petroleumsvirksomheten til staten vil fortsette, og regulering for å implementere EITI vil komme i tillegg til dette.

Departementet legger til grunn at den norske EITI- implementeringen må være klar og tydelig, samtidig som den ikke må skape unødvendig og kostnadsdrivende merarbeid for selskaper eller myndigheter i Norge.

EITI dreier seg om utvinningsindustri i form av petroleumsvirksomhet og gruvedrift. Det legges opp til at den norske implementeringen vil omfatte pengestrømmene fra rettighetshaverselskapene til staten i petroleumsvirksomheten. Det legges ikke opp til at den norske implementeringen vil omfatte gruvedrift, som er en begrenset virksomhet i Norge.

På bakgrunn av Regjeringens beslutning om å implementere EITI-kriteriene i Norge, søkte Norge høsten 2008 EITI-styret om kandidatstatus. Dette skjedde under henvisning til at Norge hadde oppfylt kriteriene for slik status bl.a. ved at det var gitt en klar kunngjøring av Regjeringens beslutning om implementering og at en arbeidsplan for implementeringen var utarbeidet. EITI- styret aksepterte 11. februar 2009 den norske søknaden om kandidatstatus. Norge har frist til 10. februar 2011 med å gjennomføre validering.

Et sentralt element i implementeringen av EITI-kriteriene er etableringen av en interessentgruppe (stakeholder-gruppe) og involveringen av det sivile samfunn i denne. På denne bakgrunn ble det høsten 2008 avholdt to møter i en interim-interessentgruppe. I denne gruppen deltok bl.a. Oljeindustriens landsforening (OLF) og Landsorganisasjonen (LO), organisasjonene Publish What You Pay og Transparency International, professor Ola Mestad, UiO, Det norske Veritas, BI Senter for bedrifters samfunnsansvar og Willy Olsen fra Revenue Watch. Fra myndighetssiden deltok Olje- og energidepartementet og Finansdepartementet. EITI sekretariatet var til stede på møtene. Publish What You Pay arrangerte mellom de to møtene et åpent møte der de inviterte representanter for det sivile samfunn til å diskutere sammensetningen av interessentgruppen. Publish What You Pay rapporterte dette og forslaget til deltakelse fra det sivile samfunn på det andre møte i interim- interessentgruppen. Det var også et ønske fra representantene for det sivile samfunn om at industrien også er direkte representert i gruppen av interessenter gjennom ett eller to rettighetshaverselskaper. StatoilHydro og ENI deltar nå i gruppen i tillegg til OLF.

Interim- interessentgruppen behandlet på møtene høsten 2008 bl.a. utkast til arbeidsplan og utkast til forskrifter. Gruppen har våren 2009 gjennomgått høringsuttalelsene og departementets forslag til behandling av disse. Interessentgruppen vil bli endelig utpekt og formelt oppnevnt med virkning fra det tidspunkt forskriften, som nevnt nedenfor, trer i kraft.

Det foreslås at det fastsettes en egen forskrift for implementering av EITI- kriteriene i Norge i medhold av lov 29. november 1996 nr 72 om petroleumsvirksomhet (petroleumsloven) § 10-18 første ledd.

4 Høring

Den 9. februar ble høringsnotat om utkastet til forskrift om gjennomføring av EITI i Norge sendt ut til en rekke høringsinstanser, samt lagt ut på OEDs hjemmesider. Svarfristen ble satt til 1. april.

Ved høringsfristens utløp var det kommet inn 29 høringssvar. 8 høringsinstanser hadde merknader, hvorav 5 av disse hadde konkrete innspill til notatet og

forskriftsutkastet. Høringssvarene med merknader ble lagt ut på OEDs hjemmesider, sammen med listen over instanser som uttalte at de ikke hadde merknader.

Nedenfor foretas en gjennomgang av de konkrete merknader som har kommet inn og departementets kommentarer til disse:

Inkludering av bergverksnæringen

Det stilles spørsmål ved hvorfor ikke gruvedrift omfattes av forskriftsutkastet. Oljeindustriens landsforening (OLF) mener at den bør inkluderes for å oppnå intensjonen bak implementeringen i Norge. Det vises bl.a. til at dette er et tema som ble tatt opp av EITI i forbindelse med implementering i Nigeria. Ettersom Norges implementering skal være et eksempel for andre land, mener OLF at det er viktig at sektorene behandles likt. Transparency International Norge mener også at det er uheldig at utvinning av mineralressurser ikke omfattes av forskriften da denne i EITI-sammenheng er definert som en del av utvinningsindustrien. Sør- Trøndelag fylkeskommune ønsker også dette spørsmålet besvart.

Departementets kommentar:

Bergverksvirksomheten i Norge er vesentlig mindre enn olje- og gassvirksomheten. I 2007 var den totale i omsetningen i næringen 10 mrd kroner. Det tilsvarende tallet for petroleumsnæringen var 520 milliarder. Den betydelig lavere omsetningsverdien er også fordelt på et adskillig høyere antall selskaper enn innen olje- og gassnæringen. Sand, grus, pukk og leire utgjør nærmere 40% av omsetningen (36.7%). Det er 745 bedrifter innen bergverksnæringen, mot for tiden 58 rettighetshavere på norsk sokkel. Av de 745 bergverksbedriftene er 641 grus- og pukkverkbedrifter.

Departementet vil også fremheve at bergverksnæringen kun betaler ordinær selskapsskatt (28%). Det eksisterer ingen særbeskatning (grunnrentebeskatning) tilsvarende den som avkreves olje- og gasselskapene. Bergverk skiller seg i så måte ikke ut fra øvrig norsk næringsvirksomhet og det er dermed et svakere grunnlag for en særlig oppfølging.

Olje- og energidepartementet vil vise til at Norge allerede oppfyller EITI prinsippene om åpenhet. Med den norske implementeringen ønsker man å motivere andre land til både å støtte og implementere EITI. Hovedsaken er derfor at Norge implementerer en EITI- ordning for den sektoren som har stor betydning for verdiskapning og statens inntekter, nemlig petroleum, og at vi får det til raskt. Det kan eventuelt på et senere tidspunkt vurderes om ordningen også skal omfatte bergverksvirksomhet.

Ønske om presisering av forskriftens § 3 fjerde ledd.

OLF mener at reguleringen i forskriftsutkastets § 3, fjerde ledd fremstår som uklar mht rekkevidden av forpliktelsene jf. uttrykket « alle andre innbetalinger ». Det foreslås at det positivt angis hvilke type betalinger begrepet omfatter (evt. i kommentarene). Videre vises det til at uttrykket » til staten eller til statlige ansatte » gir en uklar henvisning til hvem som omfattes, noe som foreslås definert i forskriftens § 2. OLF mener blant annet at det er uklart om indirekte avgifter som merverdiavgift og tollavgifter omfattes.

Departementets kommentar:

Departementet har vurdert OLFs forslag til endring i utkastets § 3 fjerde ledd. Det er etter departementets mening et vesentlig poeng at dette forblir en « sekkepost » som vil fange opp innbetalinger som ikke nødvendigvis er påkrevd eller regulære.

Departementet kan således heller ikke slutte seg til OLFs vurdering om at rapporteringen bare skal omfatte betalinger av et « visst vesentlighetsomfang » og i tilsvarende kategori som postene gjengitt i første ledd. Også mindre betalinger kan være aktuelle, med mindre det er snakk om helt bagatellmessige beløp jf. skattemessig behandling av slike beløp. Det vises også til at det kun gjelder innbetalinger vedrørende petroleumsvirksomheten. Mottakerne skal være « staten » og « statlig ansatte ». Betalingsplikten må dermed avgrenses mot kommunale og fylkeskommunale organer og ansatte.

Administrativ enhet

OLF foreslår at Statistisk sentralbyrå (SSB) blir tillagt administratorrollen. Dette er bl.a. begrunnet med at mye av rapporteringen vil sammenfalle med allerede etablerte rutiner for rapportering fra petroleumsvirksomheten.

Departementets kommentar:

Når det gjelder OLFs uttalelse om at SSB bør bli engasjert som administrator, er departementet i utgangspunktet enige i at dette ville vært hensiktsmessig. Det er imidlertid uklart om denne oppgaven er forenlig med det lovmessige grunnlaget for SSBs virksomhet. Departementet vil vurdere alternativer til administratorrollen og har i den forbindelse igangsatt en innkjøpsprosess.

Forholdet til Personopplysningsloven

Datatilsynet viser til rettighetshaveres rapporteringsplikt etter utkastets § 3, samt petroleumslovens definisjon av rettighetshaver, og gjør oppmerksom på at personopplysningslovens bestemmelser vil kunne gjøre seg gjeldende i de tilfeller fysiske personer er rettighetshavere som underlegges en innrapporteringsplikt, jf. definisjonen i personopplysningsloven § 2.

Departementets kommentar:

Definisjonen av rettighetshaver ble utvidet ved lov 1996-11-29 nr. 72 om petroleumsvirksomhet. Dette som følge av tilpasninger som ble gjort som følge av gjennomføringen av Europaparlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF om betingelser for tildeling og bruk av tillatelser for leting etter og utvinning av hydrokarboner (konesjonsdirektivet). Det har til nå ikke vært aktuelt å tildele tillatelser til enkeltpersoner, og dette vil sannsynligvis heller ikke forekomme i fremtiden. Dersom det mot formodning skulle tildeles tillatelser, eller andel av slike til enkeltpersoner, vil man måtte ta hensyn til de regler som følger av personopplysningsloven, som Datatilsynet viser til i sin uttalelse.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Fornyings- og administrasjonsdepartementet viser til at høringsnotatet mangler en oversikt over økonomiske og administrative konsekvenser i henhold til utredningsinstruksen. Det vises til at bl.a. opprettelse av sekretariat i OED, kontrakt med en administrator, utarbeidelse av rapporter m.m. etter FADs syn har konsekvenser som bør belyses.

Departementets kommentar:

En gjennomgang av de økonomiske og administrative konsekvenser av gjennomføringen av EITI i Norge inkluderes i denne kongelige resolusjon.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Olje- og energidepartementet vil i forkant av forskriftens ikrafttredelse utforme et standard rapporteringsskjema som selskapene skal fylle ut med betalinger i henhold til forskriften. Det legges til grunn at selskapene ved rapporteringen vil kunne ta utgangspunkt i sine regulære årsregnskaper. Rapporteringen bør ikke være spesielt arbeids- eller kostnadskrevende og dermed vil ikke den nye forskriften påføre de private aktører store merutgifter.

Når det gjelder de offentlige instanser som er rapporteringspliktige etter forskriften, så vil en rapportering oppdelt på selskapsnivå kunne medføre noe merarbeid i forhold til de aggregerte innbetalingsposter de normalt opererer med.

Forskriften medfører at departementet skal utnevne en administrator som skal foreta selve avstemmingen av de innrapporterte tall. I tillegg skal administrator lage og publisere en rapport fra dette arbeidet. Administratorrollen er lagt ut på anbudskonkurranse, og vil ikke være klar før slutten av juni. Departementet har dermed ikke noen nøyaktig tallstørrelse for dette oppdraget.

Departementet skal også utnevne en validator som vil vurdere og eventuelt godkjenne hele implementeringsprosessen under ett. En slik validering skal foretas når første rapport foreligger. I tillegg skal det etablerte og godkjente EITI- systemet gjennomgå en valideringsprosess hvert femte år. Kostnadene i forbindelse med validering er heller ikke fastlagt.

6 Merknader til de enkelte bestemmelser

Til § 1 Formål

Denne bestemmelsen angir formålet med forskriften som er å bidra til gjennomsiktighet i pengestrømmer fra petroleumsvirksomheten til staten. Samtidig vises det til at forskriften gjennomfører EITI i Norge.

Til § 2 Definisjoner

Denne bestemmelsen definerer petroleumsløven til [lov 29. november 1996 nr 72](#) om petroleumsvirksomhet. Videre defineres departementet til å være Olje- og energidepartementet. Bestemmelsen fastslår at petroleumsløvens definisjoner gjelder for forskriften.

I petroleumsløven § 1-6 bokstav j) finner man følgende definisjon av begrepet « rettighetshaver »:

« rettighetshaver, fysisk eller juridisk person, eller flere slike personer, som etter loven her eller tidligere lovgivning innehar en tillatelse til undersøkelse, utvinning, transport eller utnyttelse. Er en tillatelse gitt til flere slike personer sammen kan uttrykket rettighetshaver omfatte både rettighetshaverne samlet og den enkelte deltager. »

Dette begrepet benyttes i § 3 i forskriftsutkastet som pliktsubjekt for rapportering av betalinger.

Videre finner man i petroleumsløven § 1-6 bokstav c) følgende definisjon av « petroleumsvirksomhet »:

« petroleumsvirksomhet, all virksomhet knyttet til undersjøiske petroleumforekomster, herunder undersøkelse, leteboring, utvinning, transport, utnyttelse og avslutning samt planlegging av slike aktiviteter, likevel ikke transport av petroleum i bulk med skip. »

Dette begrepet benyttes flere steder i forskriftsutkastet.

Til § 3 Rapportering av betalinger

Første ledd fastslår rapporteringsplikten for rettighetshaverne. Bestemmelsen lister opp hjemmelsgrunnlagene for innbetalinger fra rettighetshaverne til staten. Dette omfatter ordinær selskapskatt, særskatt, CO₂ -avgift, NO_x - avgift og arealavgift.

Annet ledd fastslår rapporteringsplikt for Petoro AS for SDØE, mens *tredje ledd* fastslår rapporteringsplikt for StatoilHydro ASA som følge av selskapets oppgave med å avsette statens petroleum i henhold til avsetningsinstruksen.

Etter *fjerde ledd* har alle rapporteringspliktige også plikt til å innrapportere eventuelle andre innbetalinger til staten eller til statlige ansatte som er gjort i foregående kalenderår og som vedrører petroleumsvirksomheten. Det må presiseres at det er staten og statlig ansatte som er mottakere, ikke offentlige instanser og ansatte i sin helhet, jf. også § 1 første setning. Det må altså her avgrenses mot betalinger som gjøres til kommuner og fylkeskommuner, deriblant eiendomsskatt, kommunale tjenester, etc.

Departementet legger til grunn at Statoil Hydro ASA ikke skal rapportere betalinger til staten som aksjonær i selskapet i medhold av denne bestemmelsen. Videre legges det til grunn at rettighetshaverne ikke skal innrapportere behandlingsgebyrene som innbetales for seismiske undersøkelser, undersøkelsestillatelse og utvinningstillatelse, jf [forskrift 27. juni 1997 nr. 653](#) om petroleumsvirksomhet §§ 5 og 9. Disse er på hhv NOK 30 000,- 60 000,- og 100 000,-. Det samme gjelder rettighetshaveres innbetaling i henhold til forskrift 17. juni 1997 nr 652 om refusjon av utgifter for tilsyn med sikkerhet, arbeidsmiljø og ressursforvaltning i petroleumsvirksomheten. Heller ikke indirekte avgifter som merverdiavgift eller tollavgifter skal innrapporteres.

Rapporteringen skal i henhold til femte ledd skje til den administrative enheten som utpekes i medhold av § 6.

Ved å legge tidspunktet for rapporteringen til innen 1. august hvert år for betalinger i foregående kalenderår, skal det etter regnskapsloven foreligge regnskaper for foregående år som er revidert før rapporteringsfristen etter denne forskriften.

Til § 4 Rapportering av mottatte betalinger

Bestemmelsen angir organer og selskaper som mottar betalinger fra petroleumsvirksomheten for staten og fastslår at de har en rapporteringsplikt. Dette er Ligningsmyndighetene, Oljedirektoratet, Toll- og avgiftsdirektoratet, Petoro AS og Norges Bank. Rapporteringen skal skje til den administrative enheten som er utpekt i medhold av § 6.

Til § 5 Interessentgruppen

Et sentralt element i implementeringen av EITI-kriteriene er etableringen av en interessentgruppe (stakeholder- gruppe) og involveringen av det sivile samfunn i denne. Som nevnt i pkt 3 ovenfor har en interim- interessentgruppen allerede vært i arbeid og behandlet bl.a. utkast til arbeidsplan for norsk implementering og utkast til forskrifter. Interessentgruppen vil bli endelig utpekt og formelt oppnevnt i medhold av § 5 når forskriften er vedtatt og trer i kraft. Gruppens deltakere og vararepresentanter oppnevnes for to år av gangen. Dersom deltakere i gruppen skifter arbeidsgiver i løpet av 2- årsperioden, vil det være naturlig at disse trer ut av gruppen og

vararepresentantene ivaretar deltakelsen. Det samme kan skje dersom deltakerne i gruppen endrer arbeidsoppgaver som gjør deltakelse mindre relevant.

Til § 6 Den administrative enheten

Rapporteringen fra de som har rapporteringsplikt i henhold til §§ 3 og 4 skal skje til en administrativ enhet. Denne enheten skal sammenstille og avstemme betalinger og inntekter som er innrapportert. Utpeking av denne enheten skal skje etter samråd med interessentgruppen. Departementet foreslår at myndigheten etter denne bestemmelsen delegeres til departementet for oppnevning av administrativ enhet første gang dette skjer. Dette legger til rette for å få denne enheten raskest mulig etablert.

Til § 7 Utarbeidelse av rapport

Denne bestemmelsen fastsetter prosessen som skal følges i forbindelse med utarbeidelse av den årlige EITI-rapporten i Norge. Rapporten utarbeides av den administrative enheten og fremlegges for interessentgruppen før den ferdigstilles og publiseres.

Til § 8 Validering

Som nevnt ovenfor i pkt 2 skal EITI- implementerende land gjennomgå en ekstern, uavhengig valideringsprosess. Bestemmelsen legger myndigheten til å engasjere en validator til departementet. En avtale om valideringsoppdraget vil således inngås mellom departementet og den som skal forestå valideringen. Bestemmelsen forutsetter imidlertid at dette skal skje i samråd med interessentgruppen. Validering må gjennomføres før EITI- styret kan fastslå at den norske EITI- implementeringen er i overensstemmelse med EITI- prinsippene og EITI- kriteriene. I overensstemmelse med kravene i EITI, fastslår bestemmelsen at validering skal skje hvert 5 år etter at implementeringen er gjennomført.

Til § 9 Skjema for rapportering, utfyllende bestemmelser og dispensasjon.

Bestemmelsen gir departementet myndighet til å fastsette skjema for rapportering av betalinger og mottatte betalinger som skal skje i henhold til §§ 3 og 4, etter en forutgående konsultasjon med interessentgruppen. Andre ledd gir også departementet hjemmel til senere å positivt liste opp hvilke betalinger som skal rapporteres, eller hvilke unntak som skal gjelde for bestemmelsen i § 3 fjerde ledd. På konkrete forespørsler vil også departementet kunne avgjøre om en betaling omfattes av rapporteringsplikten etter denne forskrift. Før departementet fatter slike vedtak, skal man konsultere medlemmene i interessentgruppen. Slik konsultasjon kan foregå i møte, eller gjennom skriftlig korrespondanse med samtlige medlemmer.

I tredje ledd er departementet gitt hjemmel til å gi dispensasjon fra tidsfristene i de forskjellige bestemmelser i forskriften, etter en forutgående konsultasjon med interessentgruppen. Dette vil særlig kunne være aktuelt ved gjennomføringen av første rapporteringssyklus på grunn av innkjøringsproblemer og sen anskaffelse av administrator.

Til § 10 Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft 1. juli 2009.

Olje- og energidepartementet

Tilråd:

Forskrift om rapportering og avstemming av pengestrømmer fra petroleumsvirksomheten fastsettes i samsvar med vedlagte forslag.
